Partea introductivă
Dosarul nr.2-13019/2023
2-23092329-12-2-28062023-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecătorul Svetlana Cușnir
grefierul Tatiana Andoni

examinând, în sediul instanţei, în şedinţă publică, cauza civilă, la cererea de chemare in judecată depusă de Kontievski Dina împotriva lui Kontievscki Iuri, intervenienți accesorii SRL „Alfa Mobila” și ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie și compensarea cheltuielilor de judecată,

Partea descriptivă

a c o n s t a t a t:

La 27 iunie 2023, Kontievski Dina a depus o cerere de chemare în judecată către Kontievscki Iuri, intervenienți accesorii SRL „Alfa Mobila” și ***** cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, Kontievski Dina și Kontievscki Iuri, s-au căsătorit în toamna anului 1995, fiind o familie tânără și neavând careva suporturi financiare de la părinți, au decis ca împreună să agonisească bani pentru locuința lor, în perioada anilor 2000 de comun acord au hotărât ca toți banii strânși de comun să fie investiți în construcția unui apartament.

A indicat faptul că, perioada anilor 2000 era o perioadă foarte incertă și instabilă din toate punctele de vedere implicit social și economic, astfel, soțul a comunicat că din punct de vedere a securității mai bine să fie întocmite toate actele apartamentului din *****, pe numele mamei sale - *****. Respectiv, la 10.01.2003, a fost încheiat Contractul de vânzare-cumpărare între F***** în calitate de vânzator și *****, în calitate de cumpărător. Potrivit pct. 1 al contractului „vânzătorul” a vândut, iar „cumpărătorul” a cumpărat apartamentul nr. 4, cu suprafața totală de 345.2 m^2, inclusiv suprafața locativă de 109.9 m^2, situat în mun. *****

A menționat că, potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 109691 din 17.03.2023, la data înregistrării de stat - 26.06.2020, a fost înregistrată SRL „Alfa-Mobila” cu sediul *****. Tot, potrivit extrasului, Kontievscki Iuri deține calitatea de administrator, asociat cu partea socială de 100% și beneficiar efectiv al SRL „Alfa-Mobila”, prin prisma normelor legale și anume a faptului că orice bun dobândit de soți în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie până la proba contrară, și că în cazul partajului bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, părțile lor se consideră egale.

A notat că, regula generală referitoare la proprietatea comună în devălmășie a soților este că, bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei sunt proprietatea lor comună în devălmășie dacă, în conformitate cu Legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri.

Prin prisma celor relatate vine să informeze instanța despre faptul că absolut toate bunurile din locuința comună a soților sunt proprietatea comuna a soților, implicit bunurile după cum urmează: - mașină de spălat haine „Ariston AMD129”, frigider „Liebherr”, cuptor cu microunde „Panasonic Dimension 4”, multifierbător „Panasonic SR-TMH18”, fierbător „Panasonic NC-DG3000”, plită electrică „Bosch”, hotă incorporabilă „Siemens”, televizor „Panasonic TH-R50PY800”, mobilă de bucătărie, mobilierul din dormitor ce include: dormitor matrimonial, noptiere - 2 unități, comod, mobilierul din camera de copii ce include: dormitor, dulap pentru haine, dulap pentru cărți și jucării, masă de scris, scaun, mobilierul din sufragerie ce include: canapea, fotolii - 2 unități, masă, 6 scaune, dulap pentru haine.

A comunicat că, în perioada anului 2017 între Vladimir Uzun (în calitate de împrumutător) și Dina Kontievki (în calitate de împrumutat), au fost semnate mai multe contracte de împrumut după cum urmează: - Contractul de împrumut din 25.01.2017. Potrivit pct. 1.1 al acestuia, împrumutătorul transmite în proprietate împrumutatului suma de 5 000 euro, iar împrumutatul se obligă să restituie împrumutătorului suma împrumutată; Contractul de împrumut din 12.04.2017. Potrivit pct. 1.1 al acestuia, împrumutătorul transmite în proprietate împrumutatului suma de 10 000 euro, iar împrumutatul se obligă să restituie împrumutătorului suma împrumutată; Contractul de împrumut din 12.01.2017. Potrivit pct. 1.1 al acestuia, împrumutătorul transmite în proprietate împrumutatului suma de 15 000 euro, iar împrumutatul se obligă să restituie împrumutătorului suma împrumutată.

A menționat că, împrumuturile au fost făcute în scopul întreținerii familiei și că din suma totală a împumutului, la 07.07.2017, către împrumutător a fost returnată suma de 4 000 euro. Respectiv, la momentul actual, suma totală a datoriei constituie suma de 26 000 euro.

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată din data de 05 februarie 2026, reclamanta Kontievski Dina **a solicitat** admiterea cererii de renunțare la capătul din cererea de chemare in judecată înaintată de către Kontievski Dina către Kontievski Iuri, prin care s-a solicitat partajarea în cote-părți egale, cu atribuirea fiecărei părți a câte 1/2 din suma totala a datoriei în valoare de 26 000 euro, ce rezultă din contractul de împrumut din 25.01.2017, contractul de împrumut din 12.04.2017 și Contractul de împrumut din 12.01.2017 - în sumă totală a câte 13 000 euro, pentru fiecare parte.

Astfel, **în final,** prin cererea de chemare în judecată *inițială și ulterior concretizată,* reclamanta Kontievski Dina a solicitat :

- Partajarea în cote-părți egale, cu atribuirea fiecărei părți a câte *½* din partea socială a SRL „Alfa-Mobila”, cu sediul pe adresa: *****;
- Partajarea bunurilor din locuința comună a soților cu atribuirea a *1/2* din toate bunurile comune a soților, inclusiv cu evaluarea după cum urmează:
  - Mașină de spălat haine „Ariston AMD129” - 3500 lei;
  - Frigider „Liebherr” - 4500 lei;
  - Cuptor cu microunde „Panasonic Dimension 4” - 4000 lei;
  - Multifierbător „Panasonic SR-TMH18” - 20000 lei;
  - Fierbător „Panasonic NC-DG3000” 2000 lei;
  - Plită electrică ”Bosch” - 5000 lei;
  - Hotă incorporabilă „Siemens” - 4000 lei;
  - Televizor „Panasonic TH-R50PY800” - 5000 lei;
  - Mobila de bucătărie - 15000 lei;

- Mobilierul din dormitor ce include dormitor matrimonial, noptiere 2 unități, comod 10000 lei;
- Mobilierul din camera de copii ce include: dormitor, dulap pentru haine, dulap pentru cărți și jucării, masă de scris, scaun 10000 lei;
- Mobilierul din sufragerie ce include: canapea, fotolii - 2 unități, masă, 6 scaune - 13000 lei;
- Dulap pentru haine - 7000 lei, **cu atribuirea echivalentului financiar al bunului lui Kontievski Dina, în cazul în care bunurile nu vor putea partajate.**

Incidente de procedură

Prin încheierea din 03 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nu i s-a dat curs cererii de chemare în judecată depusă de Kontievski Dina împotriva lui Kontievscki Iuri cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, cu acordarea reclamantei a termenului de 7 (șapte) zile din momentul primirii copiei de pe prezenta încheiere să înlăture neajunsurile la cerere.

Prin încheierea din 14 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedură generală.

La 21 mai 2024, ulterior, în cadrul ședintei de judecată din 24.03.2005, pârâtul Kontievscki Iuri a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f. d. 56, f. d. 90-92).

Tot, în cadrul ședintei de judecată din *21 mai 2024*, pârâtul Kontievscki Iuri a înaintat un demers cu privire la ridicarea execpției de tardivitate *asupra capătului de cerere privind partajarea datoriei comune (f. d. 57, 88-89).*

Prin încheierea protocolară din 20 noiembrie 2025, s-a dispus ca excepția de tardivitate invocată de partea-pârâtă să se examineze odată cu fondul, având în vedere conexiunea dintre obiectul și temeiul acțiunii civile și aspectele vizate de excepția de tardivitate (f. d. 121).

Prin încheierea protocolară din 20 noiembrie 2025, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Alfa-Mobila", care conform extrasului din Registrul Bunurilor Imobile își are sediul în mun. Chișinău, str.Vasile Alecsandri 104, ap. 4 (f. d. 122).

Prin încheierea protocolară din 12 decembrie 2025, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu ***** persoana care a acordat împrumut participanților procesului (f. d. 129).

Poziția participanților la proces

În ședința de judecată, reclamanta Kontievski Dina și reprezentantul său, avocatul Dorogoi Ion, în baza mandatului din 19.02.2025, au susținut renunțarea la capătul de acțiune privind partajarea sumei totale de 26 000 euro, ce rezultă din contractele de împrumut din 25.01.2017, din 12.04.2017 și din 12.01.2017, în sumă totală de 13 000 euro, și au solicitat admiterea cererii de chemare în judecată concretizată în cadrul ședintei de judecată.

Pârâtul Kontievscki Iuri și reprezentantul său avocatul Tănase Constantin, fiind citați legal, în ședința de judecată nu s-au prezentat, prin cerere au solicitat examinare în lipsa sa.

Intervenienții accesorii SRL „Alfa-Mobila" și ***** citați legali, nu s-au prezentat, fapt ce nu împiedică examinarea cauzei în lipsa acestora.

Reținând faptul că, pârâtul și intervenienții accesorii nu au manifestat interes față de procesul de judecată, în condițiile în care au fost citați în mod legal, fiindu-le oferite garanții de apărare într-un proces contradictoriu, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea

drepturilor şi obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților a dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 CEDO, instanța de judecată, în temeiul art. 206 alin. (5) din Codul de procedură civilă, a dispus examinarea cauzei în lipsă.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind participanții la proces, studiind cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cerea de chemare în judecată din următoarele considerațiuni.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime, iar potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) din Codul de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

În conformitate cu art.118 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenta sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În primul rând, instanța de judecată va reține că, în cadrul ședințelor de judecată, pârâtul Kontievscki Iuri a înaintat un demers privind ridicarea excepției de tardivitate asupra capătului de cerere referitor la partajarea datoriei comune. Prin încheierea protocolară din 20 noiembrie 2025, s-a dispus examinarea excepției de tardivitate invocate de partea pârâtă odată cu fondul cauzei, având în vedere conexiunea dintre obiectul și temeiul acțiunii civile și aspectele vizate de excepția invocată.

Ulterior, reclamanta Kontievski Dina și reprezentantul său, avocatul Dorogoi Ion, în cadrul ședinței de judecată, au renunțat la cerința privind partajarea în cote-părți egale, cu atribuirea fiecărei părți a câte 1/2 din suma totală a datoriei în valoare de 26 000 euro, rezultată din contractele de împrumut din 25.01.2017, 12.04.2017 și 12.01.2017, respectiv câte 13 000 euro pentru fiecare parte.

În aceste circumstanțe, având în vedere renunțarea reclamantei la pretenția privind partajarea datoriei comune, instanța constată că a decăzut necesitatea examinării și pronunțării asupra excepției de tardivitate invocate de partea-pârâtă, întrucât aceasta a rămas fără obiect.

În conformitate cu art. 19 din Codul familiei, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei sunt supuse regimului proprietăţii în devălmăşie. Regimul legal al bunurilor soţilor acţionează în măsura în care nu este modificat de contractul matrimonial.

Conform art. 20 din Codul familiei, (1) Bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei.

(2) Sunt proprietate în devălmăşie bunurile procurate din contul: a) veniturilor obţinute de fiecare dintre soţi din: - activitatea de muncă; - activitatea de întreprinzător; - activitatea intelectuală; b) premiilor, indemnizaţiilor şi altor plăţi, cu excepţia celor care au un caracter de compensare (ajutor material, despăgubire pentru vătămarea sănătăţii etc.); c) altor mijloace comune.

(3) Sunt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile mobile şi imobile, valorile mobiliare, depunerile şi cotele de participaţie în capitalul social din instituţiile financiare sau societăţile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum şi alte bunuri dobândite în timpul căsătoriei, chiar dacă sunt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soţi.

(4) Dreptul la proprietate în devălmăşie se extinde şi asupra soţului care nu a avut un venit propriu, fiind ocupat cu gospodăria casnică, cu educaţia copiilor sau din alte motive temeinice.

(5) Sunt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile care au fost dobândite din ziua încheierii căsătoriei până în ziua încetării acesteia. Instanţa judecătorească este în drept, în baza cererii soţului interesat care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobândite de către el în perioada cât soţii au dus gospodării separate proprietate a acestuia.

Conform art. 25 din Codul familiei, împărțirea proprietății în devălmășie a soților poate fi făcută atât în timpul căsătoriei, cât și după desfacerea ei, la cererea oricăruia dintre soți. Proprietatea în devălmășie poate fi împărțită în baza acordului dintre soți. În caz de neînțelegere, determinarea cotei-părți a fiecărui soț în proprietatea în devălmășie, precum și împărțirea acesteia în natură, se face pe cale judecătorească. La împărțirea proprietății în devălmășie, instanța judecătorească, la cererea soților, stabilește bunurile ce urmează să fie transmise fiecăruia dintre ei. Dacă unuia dintre soți îi sunt transmise bunuri care depășesc cota ce-i revine, celuilalt soț i se poate stabili o compensație bănească sau de altă natură. Bunurile procurate pentru copiii minori (îmbrăcăminte, încălțăminte, rechizite școlare, instrumente muzicale, jucării etc.) se transmit gratuit soțului împreună cu care locuiesc copiii. Depunerile făcute de soți pe numele copiilor lor minori sunt proprietate a copiilor și nu se iau în considerare la partaj. Dacă bunurile comune au fost împărțite în timpul căsătoriei, acestea devin bunuri personale ale soților, iar bunurile care nu au fost împărțite, precum și bunurile dobândite ulterior de către soți, sunt proprietate în devălmășie a acestora. Pentru împărțirea bunurilor proprietate în devălmășie a soților a căror căsătorie a fost desfăcută, se stabilește un termen de prescripție de 3 ani.

Art. 26 al același Cod stipulează că, la împărțirea proprietății în devălmășie a soților și determinarea cotelor-părți din aceasta, părțile soților sunt considerate egale dacă contractul

matrimonial nu prevede altfel. Instanța judecătorească este în drept să diferențieze cotele-părți în proprietatea în devălmășie a soților, ținând cont de interesele unuia dintre soți și/sau de interesele copiilor minori. La împărțirea proprietății în devălmășie a soților, datoriile comune se împart între ei proporțional cotelor-părți ce le-au fost repartizate.

Articolul 38 alin. (1) din Codul familiei prevede că la desfacerea căsătoriei, soții pot prezenta instanței judecătorești un acord privind împărțirea bunurilor lor proprietate în devălmășie.

Conform art. 572 din Codul civil, bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei sunt proprietatea lor comună în devălmășie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Orice bun dobândit de soți în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie până la proba contrară.

Potrivit art. 574 din Codul civil, în cazul împărțirii bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, părțile lor se consideră egale. (2) Bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților pot fi împărțite atât la divorț, cât și în timpul căsătoriei. Împărțirea bunurilor comune în timpul căsătoriei nu afectează regimul juridic al bunurilor care vor fi dobândite în viitor.

Din prevederile art. 571, 572 din Codul civil, enumerate supra, rezidă că la împărțirea bunului proprietate comună în devălmășie vor fi aplicabile regulile împărțirii bunurilor proprietate comună pe cote-părți, ținându-se cont de particularitățile stipulate în art. 567- 574.

Astfel, la împărțirea bunului proprietate comună în devălmășie între coproprietarii devălmași, se va porni de la prezumția - aportul coproprietarilor devălmași este egal. Acei coproprietari devălmași, care vor considera că aporturile lor la dobândirea bunului nu au fost egale, vor trebui să facă această dovadă. În aceste cazuri împărțirea bunului proprietate comună în devălmășie între coproprietarii devălmași se va face proporțional aportului fiecăruia la dobândirea bunului.

Dreptul de proprietate comună în devălmășie al soților este de natură legală. Regulile stipulate în art. 572 și 573 urmează a fi aplicate, ținându-se cont și de capitolele 5 și 6 din Codul familiei, respectiv art. 19-32, care determină regimul juridic al bunurilor soților.

Regula generală privind regimul juridic al bunurilor soților o desprindem din art. 572 alin. (1), conform căruia bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei sunt proprietatea lor comună în devălmășie. Această regulă poartă un caracter dispozitiv, dând posibilitate soților să stabilească un alt regim al bunurilor comune. Deci, regula generală referitoare la proprietatea comună în devălmășie a soților este că bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei sunt proprietatea lor comună în devălmășie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Reglementările din alin. (2) constituie o excepție de la regula din art. 544 alin. (2), conform căruia dacă bunul este comun, proprietatea se prezumă a fi pe cote-părți.

În cazul proprietății comune în devălmășie a soților, prezumția este că orice bun dobândit de soți în timpul căsătoriei va fi supus regimului proprietății devălmașe. Această prezumție va putea fi înlăturată dacă se va face dovada contrariului.

În ședința de judecată s-a constatat fără echivoc că, prin hotărârea din 04 iulie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a desfăcut căsătoria încheiată între Kontievscki Iuri și Kontievski Dina, înregistrată de către OSC sec. Botanica, mun. Chișinău la 23.09.1995, sub numărul 886 (f. d. 126).

În continuare, cu privire la cerința reclamantei referitoare la partajarea bunurilor mobile dobândite în timpul căsătoriei și aflate în proprietatea comună în devălmășie a soților, instanța

reține că aceasta a solicitat partajarea în cote-părți egale a bunurilor din locuința comună, cu atribuirea cotei de 1/2 din valoarea tuturor bunurilor comune ale soților, precum și cu atribuirea echivalentului bănesc corespunzător cotei sale, în eventualitatea în care bunurile nu vor putea fi partajate în natură.

Reclamanta Kontievski Dina a indicat că bunurile respective au fost procurate în perioada căsătoriei din veniturile comune ale soților, fiind utilizate pentru necesitățile gospodăriei familiale și ale membrilor familiei, motiv pentru care acestea urmează a fi incluse în masa bunurilor proprietate comună în devălmășie și supuse partajului judiciar.

În susținerea pretențiilor formulate, reclamanta Kontievski Dina a prezentat în ședința de judecată evaluarea bunurilor mobile ce fac parte din masa partajabilă, și anume:- mașina de spălat haine Ariston AMD129 – 3500 lei;- frigider Liebherr – 4500 lei;- cuptor cu microunde Panasonic Dimesion 4 – 4000 lei;- multifierbător Panasonic SR-TMH18 – 20000 lei; - plită electrică Bosch – 5000 lei; - hotă incorporabilă Siemens – 4000 lei; - televizor Panasonic TH-R50PY800 – 5000 lei; - mobilă de bucătărie – 15000 lei; - mobilierul din dormitor – 10000 lei; - mobilierul din camera de copii – 10000 lei - mobilierul din sufragerie – 13000 lei; - dulap pentru haine – 7000 lei.

La rândul său, partea pârâtă Kontievscki Iuri, prin referința depusă, a invocat faptul că reclamanta nu a indicat în mod concret care dintre bunurile respective solicită să-i fie atribuite în urma partajului (f. d. 90-92).

Aici, se reține că partea pârâtă Kontievscki Iuri nu a contestat faptul că bunurile indicate au fost dobândite în timpul căsătoriei și utilizate în cadrul gospodăriei familiale.

În ședința de judecată din 12.12.2025, reprezentantul pârâtului, avocatul Tănase Constantin, a solicitat ca partea reclamantă să prezinte o evaluare a bunurilor supuse partajării, sau un act care să confirme valoarea acestora, având în vedere partajarea bunurilor proprietate comună.

Totodată, a susținut că pârâtul permite accesul oricărui evaluator sau, dacă reclamanta indică ce bunuri și ce valoare au, este de acord și recunoaște sumele. În cazul în care reclamanta nu dispune de mijloace pentru efectuarea expertizei, este de acord cu prețurile indicate.

Ulterior, la 05.02.2026, pârâtul prin poșta electronică a instanței a depus o cerere, prin care a indicat că reclamanta nu s-a prezentat să ridice bunurile sau să facă o evaluare.

În ședința de judecată, reclamanta a susținut că nu are acces la bunul imobil, iar capturile de ecran sunt irelevante, deoarece reclamanta nu a primit niciun mesaj de la pârât.

Analizând pozițiile procesuale ale părților, materialele cauzei și probele administrate, instanța constată că bunurile enumerate reprezintă bunuri proprietate comună în devălmășie ale foștilor soți, întrucât au fost dobândite în perioada căsătoriei, din contribuția comună a părților, nefiind prezentate probe care să ateste caracterul propriu al vreunuia dintre acestea.

Prin urmare, instanța apreciază că bunurile respective constituie bunuri mobile destinate uzului gospodăresc și familial, multe dintre acestea formând un ansamblu funcțional unitar în cadrul locuinței comune, astfel încât partajarea lor în natură între părți ar fi dificilă și ar putea conduce la diminuarea valorii economice și utilității acestora.

În acest context, ținând cont de faptul că bunurile litigioase au rămas în posesia și folosința pârâtului Kontievscki Iuri, instanța consideră echitabilă atribuirea integrală a bunurilor mobile pârâtului, cu obligarea acestuia la achitarea unei compensații bănești corespunzătoare cotei-părți ce revine reclamantei.

Apreciind materialele cauzei, explicațiile părților și natura bunurilor litigioase, instanța de judecată consideră oportună atribuirea integrală a bunurilor mobile litigioase pârâtului

Kontievscki Iuri, cu obligarea acestuia la achitarea unei compensații bănești corespunzătoare cotei-părți ce revine reclamantei.

Astfel, instanța de judecată va dispune partajarea bunurile proprietate comună în devălmășie acumulate de Kontievski Dina și Kontievscki Iuri, în valoare totală de 103000 (o sută trei mii) lei, după cum urmează:

Se atribuie, în urma partajului bunurilor proprietate comună în devălmășie, lui Kontievscki Iuri, următoarele bunuri în sumă totală de 103000 lei:

- mașina de spălat haine Ariston AMD129 – 3500 lei;
- frigider Liebherr – 4500 lei;
- cuptor cu microunde Panasonic Dimesion 4 – 4000 lei;
- multifierbător Panasonic SR-TMH18 – 20000 lei;
- plită electrică Bosch – 5000 lei;
- hotă incorporabilă Siemens – 4000 lei;
- televizor Panasonic TH-R50PY800 – 5000 lei;
- mobilă de bucătărie – 15000 lei;
- mobilierul din dormitor – 10000 lei;
- mobilierul din camera de copii – 10000 lei
- mobilierul din sufragerie – 13000 lei;
- dulap pentru haine – 7000 lei.

În vederea respectării principiului egalității cotelor-părți ale soților asupra bunurilor comune, instanța va dispune încasarea din contul lui Kontievscki Iuri, în beneficiul lui Kontievski Dina, a sumei de 51500,00 (cincizeci și unu mii cinci sute) lei, cu titlu de compensație bănească, reprezentând 1/2 din valoarea totală a bunurilor partajate.

În cele din urmă instanța de judecată, apreciază că o asemenea modalitate de partaj corespunde atât intereselor patrimoniale ale părților, cât și principiilor echității și proporționalității, asigurând compensarea valorică a cotei ce revine reclamantei și evitând imposibilitatea practică a divizării în natură a bunurilor litigioase.

Cât privește cerința reclamantei referitoare la partajarea în cote-părți egale, cu atribuirea fiecărei părți a câte 1/2 din partea socială a SRL „Alfa-Mobila”, cu sediul în mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri nr. 104, ap. 4, instanța de judecată apreciază această pretenție ca fiind neîntemeiată, din următoarele considerente.

Instanța reține că obiectul cererii formulate de reclamantă îl constituie nu valoarea patrimonială a cotei-părți sociale, ci atribuirea directă către fiecare parte a câte 1/2 din partea socială a societății comerciale.

În acest sens, instanța notează că partea socială într-o societate cu răspundere limitată reprezintă un drept complex, care include atât drepturi patrimoniale, cât și drepturi corporative și nepatrimoniale, regimul juridic al acesteia fiind guvernat atât de normele dreptului familiei, cât și de dispozițiile legislației speciale în materia societăților comerciale.

Din materialele cauzei rezultă că asociat și titular al părții sociale în cadrul SRL „Alfa-Mobila” figurează exclusiv pârâtul Kontievscki Iuri, iar reclamanta nu a prezentat probe care să confirme dobândirea de către aceasta a calității de asociat sau existența unui temei legal care să permită transmiterea directă către aceasta a unei cote-părți din capitalul social al societății.

Prin urmare, instanța reține că reclamanta nu a prezentat probe care să confirme existența unui acord al societății sau îndeplinirea condițiilor legale necesare pentru transmiterea directă către aceasta a unei cote-părți din capitalul social al SRL „Alfa-Mobila”, respectiv pentru dobândirea calității de asociat al societății. Mai mult, din materialele cauzei nu rezultă că

reclamanta ar fi contribuit în mod direct la constituirea capitalului social al societății ori că aceasta figurează în actele societății în calitate de asociat.

Așadar, în asemenea circumstanțe, instanța consideră că partea socială deținută de pârât în cadrul SRL „Alfa-Mobila” nu poate fi partajată în natură prin atribuirea directă către reclamantă a unei cote de 1/2 din aceasta, întrucât o asemenea soluție ar afecta regimul juridic specific al societății comerciale și ar depăși cadrul juridic al partajului bunurilor comune ale soților.

În asemenea circumstanțe, în lipsa unei cereri privind încasarea unei compensații bănești corespunzătoare valorii cotei-părți pretinse și în lipsa probelor pertinente privind valoarea reală a părții sociale litigioase, instanța apreciază că pretenția reclamantei privind atribuirea a câte 1/2 din partea socială a SRL „Alfa-Mobila” este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Cu referire la cheltuielile de judecată.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Instanța de judecată constată că, la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamanta Kontievski Dina a achitat taxa de stat în sumă de 200 (două sute) lei, fapt confirmat prin ordinul de încasare a numerarului, mărimea totală a valorii acțiunii urmând să fie stabilită la soluționarea fondului cauzei.

Prin urmare, având în vedere faptul că acțiunea reclamantei a fost admisă parțial, în speță urmează a fi încasată de la Kontievscki Iuri, în beneficiul lui Kontievski Dina, cu titlu de taxă de stat suma în mărime de 200 (două sute) lei.

Astfel, instanța de judecată repartizează cheltuielile de judecată între părţi şi compensează cheltuielile de judecată proporțional părţii admise din pretenţii, deci încasarea taxei de stat proporțional părții admise.

Potrivit art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, suma de 2890,00 (două mii opt sute nouăzeci,00) lei, cu titlu de taxă de stat, urmează a fi încasată de la Kontievscki Iuri în bugetul de stat.

În aceste circumstanțe, instanța învestită cu examinarea litigiului diferit judecății nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul şedinţei de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

În conformitate cu art. art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

Dispozitivul

hotărăște:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată.

Se partajează bunurile proprietate comună în devălmășie acumulate de Kontievski Dina și Kontievscki Iuri, în valoare totală de 103000 (o sută trei mii) lei, după cum urmează:

Se atribuie, în urma partajului bunurilor proprietate comună în devălmășie, lui Kontievscki Iuri, următoarele bunuri în sumă totală de 103000 lei:

- mașina de spălat haine Ariston AMD129 – 3500 lei;
- frigider Liebherr – 4500 lei;
- cuptor cu microunde Panasonic Dimesion 4 – 4000 lei;
- multifierbător Panasonic SR-TMH18 – 20000 lei;
- plită electrică Bosch – 5000 lei;
- hotă incorporabilă Siemens – 4000 lei;
- televizor Panasonic TH-R50PY800 – 5000 lei;
- mobilă de bucătărie – 15000 lei;
- mobilierul din dormitor – 10000 lei;
- mobilierul din camera de copii – 10000 lei
- mobilierul din sufragerie – 13000 lei;
- dulap pentru haine – 7000 lei.

Se încasează din contul lui Kontievscki Iuri, în beneficiul lui Kontievski Dina, suma de 51500,00 (cincizeci și unu mii cinci sute,00) lei, cu titlu de compensație bănească, ceea ce constituie ½ din valoarea totală a bunurilor partajate, și cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 200 (două sute) lei.

În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează din contul lui Kontievski Iuri, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 2890,00 (două mii opt sute nouăzeci,00) lei.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Svetlana Cușnir